

Gheronda vorbea adesea despre o posibilă prigoană, având ca pricină fie războaiele, fie credința noastră ortodoxă. El îndemna ca acum, în vreme de pace, să ne silim să ne facem locașuri ale harului, ca să avem „provizii” pentru vremurile acelea:

„Fiți cu luare-aminte! Zilele sunt grele. Trebuie să sporim duhovnicește! Cine știe dacă vom mai avea parte și de alte zile pașnice? Eu am trăit și zile de tulburare. De asta și vorbesc, pentru că știu ce a fost. În timpul războiului cu partizanii, în Grecia, cu adevărat nu știam ce va aduce dimineața, dacă aveam să mai trăim a doua zi, iar dimineața nu știam dacă urma să mai ajungem până seara”¹²⁵.

Tunderea monahală

Acolo, în peșterile de la Schitul Sfânta Ana Mică, tânărul Părinte Sofronie i-a dovedit Părintelui său duhovnicesc că îi era ucenic adevărat, plin de jertfelnicie, împodobit cu ascultare, smerenie și dragoste, cu duhul liniștirii și al curăției, dăruit cu totul rugăciunii, viețuind cu pocăință și cu zdrobirea inimii, scăldat în dumnezeiescul har. Trăia cu însuflețire taina viețuirii călugărești și era pregătit să primească tunderea în monahism, care însemna îmbrăcarea mării și îngereștii schime¹²⁶. A fost de ajuns un an de

¹²⁵ *Ibidem.*

¹²⁶ Schima mare sau analavul este un veșmânt brodat cu însemnele Patimilor Mântuitorului, care se dă celui ce este tuns în monahism. Această rânduală a fost urmată în monahismul ortodox până în veacul al X-lea și se păstrează până astăzi în Sfântul Munte, Grecia, Cipru etc. Ulterior, în unele țări ortodoxe (Rusia, România etc.) s-a făcut o „împărțire” a schimei în „mică” (pe care o primesc la călugărie toți monahii) și „mare” (care se dă de obicei numai monahilor înaintați în vârstă, cu o viață îmbunătățită și retrași în sihăstrie). În acest caz, schima mare nu mai este înțeleasă, precum în vechime, ca o armă care se dă nevoitorului în războiul nevăzut, ci ca o răsplată și o încununare a nevoitelor. Mulți Sfinți ai Bisericii socotesc însă că „Părinții nu cunosc și nici nu au predat” o astfel de împărțire (Sf. Grigorie Palama) și că „una este schima, cum și Botezul unul este” (Sf. Teodor Studitul). [n.tr.]